

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาแบบ Case - Control study เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะโภชนาการเกิน ของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 10 กรกฎาคม 2553 - 10 สิงหาคม 2553 โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

ประชากร

ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ที่มีอายุระหว่าง 40 - 60 ปี อาศัยอยู่ในอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งครอบคลุม 4 ตำบลได้แก่ ตำบลกองแขก ตำบลปางหินฝน ตำบลแม่นาจร และตำบลแม่ศึก (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแม่แจ่ม, 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มศึกษา

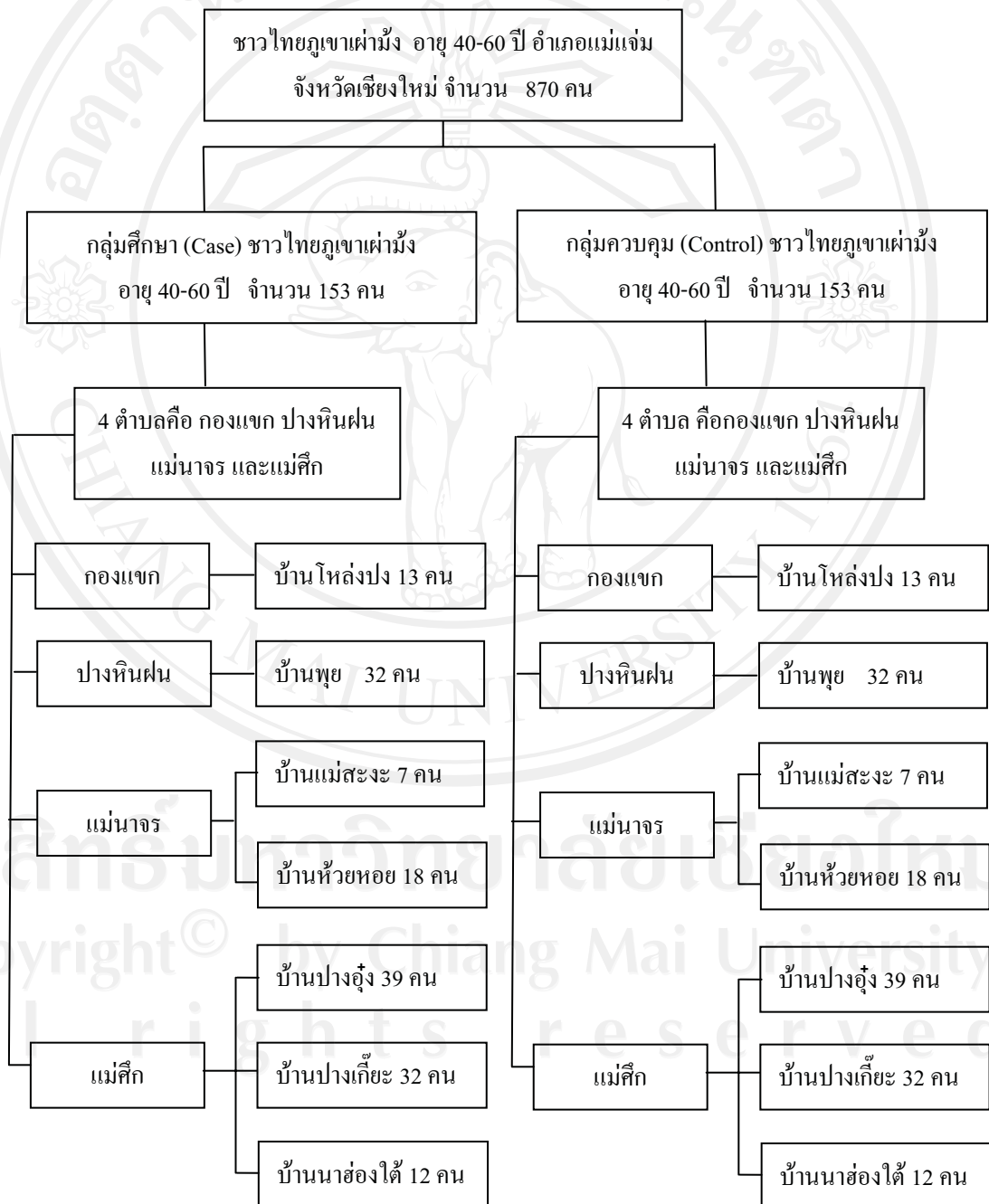
ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ที่มีภาวะโภชนาการเกิน มีค่า BMI ตั้งแต่ 23 กิโลกรัม/เมตร² ขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 153 คน โดยคัดเลือกมาจากรายงานการคัดกรองความเสี่ยงของประชากรอายุ 35 ปีขึ้นไป (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแม่แจ่ม, 2553)

กลุ่มควบคุม

เลือกจากผู้ที่มีภาวะโภชนาการปกติ ที่อาศัยอยู่ใน หมู่บ้าน เดียวกันกับกลุ่มศึกษามีอัตราส่วนของเพศและอายุอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน โดยมีค่า BMI ระหว่าง 18.5 - 22.9 กิโลกรัม/เมตร² จำนวนทั้งสิ้น 153 คน โดยคัดเลือกมาจากรายงานการคัดกรองความเสี่ยงของประชากรอายุ 35 ปี ขึ้นไป (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแม่แจ่ม, 2553)

โดยมีหลักเกณฑ์การคัดออกของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่มิภาวะโรคแทรกซ้อน เช่น โรคไต
- 2) เป็นผู้ที่รับประทานยาเสติยรอยด์
- 3) มีความบกพร่องในด้านการรับรู้ พูดยาไม่รู้เรื่อง
- 4) ไม่อยู่ในพื้นที่ในช่วงเวลาที่ทำกรเก็บข้อมูล

ภาพที่ 5 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหา ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไป มีจำนวนทั้งหมด 11 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว โรคประจำตัว ประวัติการสูบบุหรี่ วิธีการลดน้ำหนักตัว

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูล ด้านปัจจัยการบริโภคอาหารที่มีผลต่อภาวะโภชนาการเกิน ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคอาหาร การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรต โปรตีนและไขมัน โดยแยกออกเป็นปัจจัยแต่ละด้าน ดังนี้

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ในชีวิตประจำวัน

แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ โดยในการให้คะแนนในแต่ละข้อ ของแบบสัมภาษณ์ กำหนดคะแนนโดย ปัจจัยด้านบวก (ปกติ) เป็น 0 ปัจจัยด้านลบ (เสี่ยง) เป็น 1 ดังนี้

ข้อที่ 1 ใน 1 วัน ท่านรับประทานอาหารเป็นจำนวนกี่มื้อ

รับประทาน 1 มื้อ	ให้	0	คะแนน
รับประทาน 2 มื้อ	ให้	0	คะแนน
รับประทาน 3 มื้อ	ให้	0	คะแนน
รับประทานมากกว่า 3 มื้อ	ให้	1	คะแนน

ข้อที่ 2 อาหารมื้อใดที่ท่านรับประทานปริมาณมากที่สุด

อาหารมื้อเช้า	ให้	0	คะแนน
อาหารมื้อกลางวัน	ให้	0	คะแนน
อาหารมื้อเย็น	ให้	1	คะแนน

ข้อที่ 3 อาหารที่ปรุงรับประทานในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นรสชาติใด

รสเปรี้ยว	ให้	0	คะแนน
รสเค็ม	ให้	0	คะแนน
รสเผ็ด	ให้	0	คะแนน
รสหวาน	ให้	1	คะแนน
รสกลาง ๆ	ให้	1	คะแนน

ข้อที่ 4 วิธีปรุงอาหารที่ครอบครัวของท่านปฏิบัติและรับประทานเป็นประจำ

	นึ่ง ให้	0 คะแนน
ปิ้ง	/ย่าง ให้	0 คะแนน
	ต้ม ให้	0 คะแนน
	ผัด ให้	1 คะแนน
	ทอด ให้	1 คะแนน
ข้อคำถามทั้งหมด	4 ข้อ ได้นำคะแนนทุกข้อมารวมกัน จะได้ผลรวมของคะแนน ตั้งแต่ 0 - 4 คะแนน แล้วนำมาแบ่งช่วงคะแนน อีกครั้งและแปลผล ดังนี้	
พฤติกรรมการบริโภคระดับปกติ	ช่วงคะแนน	0 - 3 ให้ 0 คะแนน
พฤติกรรมการบริโภคระดับเสี่ยง	คะแนน	4 ให้ 1 คะแนน

ปัจจัยด้านการบริโภคอาหาร

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรต ในช่วง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ส่วน คือการบริโภคอาหารประเภทแป้ง จำนวน 8 ข้อ และการบริโภคอาหารประเภทน้ำตาล จำนวน 7 ข้อ กำหนดคะแนนโดย ไม่รับประทานให้ 0 คะแนน รับประทาน ให้ 1 คะแนน ซึ่งเมื่อสัมภาษณ์เสร็จแล้ว จะนำคะแนนข้อคำถามทั้งสองส่วนมารวมกัน เป็นปัจจัยการบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรต ดังนี้

ส่วนที่ 1 การบริโภคอาหารประเภทแป้ง มีข้อคำถามอยู่ 8 ข้อ

จะได้ผลรวมของคะแนน ตั้งแต่ 0 - 8 คะแนน นำมาแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้

การบริโภคแป้งระดับปกติ ช่วงคะแนน 0 - 4 ให้ 0 คะแนน

การบริโภคแป้งระดับเสี่ยง ช่วงคะแนน 5 - 8 ให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 2 การบริโภคอาหารประเภทน้ำตาล มีข้อคำถามอยู่ 7 ข้อ

จะได้ผลรวมของคะแนน ตั้งแต่ 0 - 7 คะแนน นำมาแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้

การบริโภคน้ำตาลระดับปกติ ช่วงคะแนน 0 - 3 ให้ 0 คะแนน

การบริโภคน้ำตาลระดับเสี่ยง ช่วงคะแนน 4 - 7 ให้ 1 คะแนน

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรต (แป้งและน้ำตาล)

(1) นำคะแนนของ ทั้ง 2 ส่วนมารวมกัน คือ อาหารประเภทแป้ง และประเภทน้ำตาล

(2) คะแนนรวมของแต่ละส่วน ดังนี้

อาหารประเภทแป้ง มีคะแนน 0 1 และ 2

อาหารประเภทน้ำตาล มีคะแนน 0 1 และ 2

(3) จะได้ผลรวมทั้ง 2 ส่วน ตั้งแต่ 0 - 2 คะแนน นำมาแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้
 การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรตระดับปกติ คะแนน 0 ให้ 0
 คะแนน
 การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรตระดับมากกว่าปกติช่วง
 คะแนน 1 - 2 ให้ 1 คะแนน

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกโปรตีน ในช่วง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา
 มีข้อคำถามอยู่ 14 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคะแนน 0 และ 1 ดังนี้

ไม่รับประทาน ให้ 0 คะแนน

รับประทาน ให้ 1 คะแนน

จะได้ผลรวมของคะแนน ตั้งแต่ 0 - 14 คะแนน นำมาแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกโปรตีนระดับปกติ ช่วงคะแนน 0 - 7 ให้
 0 คะแนน

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกโปรตีนระดับมากกว่าปกติ ช่วงคะแนน
 8 - 14 ให้ 1 คะแนน

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกไขมัน ในช่วง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือการใช้ไขมันในการประกอบอาหารในชีวิตประจำวัน
 จำนวน 6 ข้อ และการบริโภคอาหารที่ใช้ไขมันเป็นส่วนประกอบ จำนวน 12 ข้อ ซึ่งเมื่อตอบแล้วจะ
 นำคะแนนทั้งสองส่วน มารวมกัน โดยจะเป็นปัจจัยการบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกไขมัน
 ดังนี้

ส่วนที่ 1 การใช้ไขมันในการประกอบอาหารในชีวิตประจำวัน

มีข้อคำถามอยู่ 6 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคะแนน 0 และ 1 ดังนี้

ไม่ใช้ ให้ 0 คะแนน

ใช้ ให้ 1 คะแนน

จะได้ผลรวมของคะแนน ตั้งแต่ 0 - 6 คะแนน นำมาแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้

การใช้ไขมันประกอบอาหารระดับปกติ คะแนน 0 - 3 ให้ 0 คะแนน

การใช้ไขมันประกอบอาหารระดับมากกว่าปกติ คะแนน 4 - 6 ให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 2 การบริโภคอาหารที่ใช้ไขมันเป็นส่วนประกอบ

มีข้อคำถามอยู่ 12 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคะแนน 0 และ 1 ดังนี้

ไม่รับประทาน ให้ 0 คะแนน

รับประทาน ให้ 1 คะแนน

จะได้ผลรวมของคะแนน ตั้งแต่ 0-12 คะแนน นำมาแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้

การบริโภคอาหารที่ใช้ไขมันเป็นส่วนประกอบระดับปกติ ช่วงคะแนน 0 - 6 ให้ 0 คะแนน

การบริโภคอาหารที่ใช้ไขมันเป็นส่วนประกอบระดับมากกว่าปกติ ช่วงคะแนน 7 - 12 ให้ 1 คะแนน

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกไขมัน

(1) นำคะแนนของ ทั้ง 2 ส่วนมารวมกัน คือ การใช้ไขมันประกอบอาหารในชีวิตประจำวัน และการบริโภคอาหารที่ใช้ไขมันเป็นส่วนประกอบ

(2) คะแนนรวมของแต่ละข้อ มีคะแนน 0 1 และ 2

(3) จะได้ผลรวมของทั้ง 2 ส่วน ตั้งแต่ 0 - 2 คะแนน นำมาแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกไขมัน ระดับปกติ คะแนน 0 ให้ 0 คะแนน

การบริโภคอาหารที่ให้สารอาหารจำพวกไขมันระดับมากกว่าปกติ ช่วงคะแนน 1 - 2 ให้ 1 คะแนน

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านการเคลื่อนไหวออกแรง ในช่วง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา การให้คะแนนในแต่ละข้อของแบบสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ ปัจจัยด้านบวก (ปกติ) ให้คะแนน 0 ปัจจัยด้านลบ (น้อยกว่าปกติ) ให้คะแนน 1 โดยแยกออกเป็นปัจจัย แต่ละด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการออกกำลังกาย ในช่วง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

(1) มีข้อคำถามอยู่ 6 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีคะแนน 0 และ 1 ดังนี้

ไม่ออกกำลังกาย ให้ 0 คะแนน

ออกกำลังกาย ให้ 1 คะแนน

- (2) จะได้ผลรวมของคะแนน ตั้งแต่ 0 - 6 คะแนน แบ่งช่วงคะแนน ดังนี้
การออกกำลังกายระดับน้อยกว่าปกติ ช่วงคะแนน	0 - 1 ให้ 1 คะแนน
การออกกำลังกายระดับปกติ ช่วงคะแนน	2 - 6 ให้ 0 คะแนน

2. ปัจจัยด้านการเคลื่อนไหวออกแรงในชีวิตประจำวัน

(1) มีข้อคำถามอยู่ 5 ข้อ กำหนดคะแนน 0 (เคลื่อนไหวออกแรงแบบปกติ) คะแนน 1 (เคลื่อนไหวออกแรงน้อยกว่าปกติ) ดังนี้

ข้อที่ 1 ปัจจุบันครอบครัวของท่านมีกิจการเป็นของตนเอง ใช่หรือไม่

ใช่ ให้	1 คะแนน
ไม่ใช่ ให้	0 คะแนน

ข้อที่ 2 ปัจจุบันกิจการ/งานส่วนใหญ่ท่านเป็นคนทำด้วยตนเอง

ใช่ ให้	0 คะแนน
ไม่ใช่ ให้	1 คะแนน

ข้อที่ 3 ปัจจุบันท่านมียานพาหนะ ไว้ใช้ในครัวเรือนใช่หรือไม่

ไม่ใช่ ให้	0 คะแนน
ใช่ ให้	1 คะแนน

ข้อที่ 4 ท่าน ใช้รถในการเดินทางไปทำงาน บ่อยแค่ไหน

ไม่เคยใช้เลย	ให้ 0 คะแนน
1 - 2 ครั้ง/สัปดาห์	ให้ 0 คะแนน
3 - 4 ครั้ง/สัปดาห์	ให้ 0 คะแนน
5 - 6 ครั้ง/สัปดาห์	ให้ 1 คะแนน

ใช้ทุกวัน	ให้ 1 คะแนน
-----------	-------------

ข้อที่ 5 ปัจจุบันท่านเดินทางไปทำงาน อย่างไร

เดินเท้า	ให้ 0 คะแนน
รถยนต์	ให้ 1 คะแนน
รถจักรยานยนต์	ให้ 1 คะแนน
รถจักรยาน	ให้ 0 คะแนน

(2) นำคะแนนของ ทั้ง 5 ข้อมารวมกัน จะได้ผลรวมของคะแนน ตั้งแต่ 0 - 5 คะแนน

(3) นำคะแนนที่รวมกันมาแบ่งช่วงคะแนน และแปลผล ดังนี้

การเคลื่อนไหวออกแรงระดับปกติ ช่วงคะแนน 0 - 3 ให้ 0 คะแนน

การเคลื่อนไหวออกแรงระดับน้อยกว่าปกติ ช่วงคะแนน 4 - 5 ให้ 1 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา

การ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบ สัมภาษณ์ โดยหลังจาก ผู้ศึกษาสร้างแบบสัมภาษณ์ ตามแนวคิด ทฤษฎี และงานศึกษาที่เกี่ยวข้องแล้ว จะนำไป ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

1) ผู้เชี่ยวชาญด้าน โภชนาการ จำนวน 2 ท่าน

2) ผู้เชี่ยวชาญด้าน สาธารณสุข จำนวน 1 ท่าน

เพื่อ ได้พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาคำนวณ หาค่าดัชนี ความตรงตามเนื้อหา (Content validity index [CVI]) ของแบบบันทึกข้อมูล ได้ 0.85 ซึ่งค่าที่ได้ อย่างน้อยต้องมีค่าเท่ากับ 0.80 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงให้มีความชัดเจน เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ศึกษาได้แก้ไขและตรวจสอบความตรงของเนื้อหาอีกครั้ง ได้ ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.98

2. การหาความเชื่อมั่น

การหาความเชื่อมั่นของแบบ สัมภาษณ์ (Reliability) โดยนำแบบ สัมภาษณ์ ไป ทดลองใช้สัมภาษณ์ (Try out) กับชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ที่อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน (กลุ่มศึกษา 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน) ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้จริง

วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีสอบซ้ำ (Test-Retest Method) (ฉัตรศิริ ปิยะ พิมลสิทธิ์, 2548) ดำเนินการโดยนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 2 ครั้ง โดยให้มี ระยะเวลาห่างระหว่างครั้งแรกกับครั้งที่ 2 ยาวนานพอที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างลืมข้อคำถามที่ได้มี ประสบการณ์จากครั้งแรก คือ ประมาณ 2 สัปดาห์ (สมคิด พรหมจ้อย, 2538) แล้วนำผลจากครั้งแรก และครั้งหลังมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความคงที่ โดยอาศัยค่ามากหรือใกล้ 1.00 หมายความว่า มีความ คงที่สูงหรือมีความเชื่อมั่นสูง แสดงว่าถ้าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงระหว่างการทดสอบครั้งแรกและ

การทดสอบครั้งหลัง บุคคลที่ได้ค่าคะแนนเท่าใดในครั้งแรกมีแนวโน้มที่จะได้คะแนนในการทดสอบครั้งหลังไม่ต่างไปจากคะแนนการทดสอบครั้งแรก เกณฑ์การยอมรับมักถือว่าควรมีค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า 0.85 (พิตร ทองชั้น, 2544) เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบ สัมภาษณ์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson Correlation) ซึ่งจากการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีกระบวนการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา โดยการขออนุมัติหนังสือผ่านความเห็นชอบ เพื่อขออนุมัติคณะกรรมการจริยธรรม ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และขออนุญาตนาย อำเภอมะแจ่ม ก่อนทำการศึกษา ผู้ศึกษาได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการศึกษา ให้กลุ่มตัวอย่างรับทราบทุกประเด็น เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการศึกษา โดยความสมัครใจอย่างไม่มีการบังคับ พร้อมกันนั้นก็ได้อธิบายให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ที่จะไม่ให้ข้อมูล หากไม่สบายใจ สามารถถอนตัวออกจากการศึกษาได้ทุกเมื่อหากต้องการ โดยจะไม่มีผลเสียต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จะถูกเก็บไว้เป็นความลับโดยมีการใช้รหัสแทนชื่อจริง ข้อมูลที่ได้มาจะนำมาใช้เฉพาะในการศึกษาครั้งนี้เท่านั้น และผลของการศึกษา จะนำเสนอข้อมูลที่เป็นภาพรวม และกลุ่มตัวอย่างจะได้รับประโยชน์เกี่ยวกับความรู้ เรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะโภชนาการเกิน โดยที่ผู้ศึกษายินดีให้คำแนะนำ หรือคำปรึกษาตามความเหมาะสมต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ติดต่อประสานงาน ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุมัติหนังสือ การขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงนาย อำเภอมะแจ่ม เพื่อขอความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. แจ้งขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อเป็นล่ามในการสัมภาษณ์ ข้อมูล คือ เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยบ้านปางอู้ง สถานีอนามัยบ้านนาสอง สถานีอนามัยบ้านโหล่งปง สถานีอนามัยบ้านปางหินฝน และสถานีอนามัยบ้านแม่แฮเหนือ

3. แจกข้อความร่วมมือจากผู้นำชุมชน ได้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน ให้รับทราบ เพื่อขออนุญาตและอำนวยความสะดวก ในการให้ความร่วมมือเข้าไป เก็บข้อมูลในพื้นที่

4. ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีลำเป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่เป็นชาว ไทยภูเขาเผ่าม้ง ที่ได้ทำความเข้าใจในเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ แล้ว โดยเข้าพบกลุ่มประชากรที่ ศึกษา และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้กลุ่มประชากร พร้อมทั้งอธิบายการพิทักษ์สิทธิ์แก่ กลุ่มตัวอย่าง ขั้นตอนในการสัมภาษณ์โดยละเอียดให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

5. นำแบบสัมภาษณ์ที่จัดเก็บได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง เพื่อนำมา วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงทำการกำหนดรหัสแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านสุขภาพ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิง วิเคราะห์ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และไคสแควร์ (Chi-square)
2. ความสัมพันธ์ของปัจจัยเสี่ยง ที่มีผลต่อภาวะโภชนาการเกิน ใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ Odd Ratio 95% Confidence Interval of Odds Ratio